

MIDNATTSDROPPET

TIDNING FÖR ANDLIG VÄCKELSE

BUDSKAPET MÅSTE UT TILL ALLA...

NR 18

15—31 SEPTEMBER

PRIS 1:-

Midnattsropet —

organ för andlig
väckelse i dag

Utkommer med ett 20-sidigt nr
den 1 och 15 varje månad.

Ansvarig utgivare är
ARNE IMSEN.

Prenumeration kan verkställas på
närmaste postanstalt genom inbe-
talning på postgironr 57 16 20 på
postens tidningsinbetalningskort,
eller genom skriftlig hänvändelse
direkt till tidningens exp. Abonne-
manget (ej gåvo- och billighets-
prenumerationer) gäller tills upp-
sägning sker.

Prenumerationspriset är:

Helår 21: —, halvår 11: —, kvartal
6: —. Lösnummer 1: —. — Till Fin-
land, Norge och Danmark är pri-
set detsamma som i Sverige.

Gåvor till tidnings- och traktat-
missionen mottages med tacksam-
het. Postgiro 57 16 20.

Adressen till tidningens redaktion
och expedition är:

Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA.

Telefonnummer:

Redaktion och expedition **32 80 02,**
31 71 35,

Meddelande om adressförändring
måste göras senast tre veckor in-
nan den skall träda i kraft och
kan ske genom skriftligt medde-
lande till tidningens exp. eller på
postens adressförändringsblankett
nr 870.

Redaktionen tar med tacksamhet
emot bidrag, såsom vittnesbörd
om personliga upplevelser, rap-
porter om Guds verk etc.

Redaktionskommitté:

DONALD BERGAGÅRD,
ERIK G. ERIKSSON och
ANDERS B. ANDERSSON

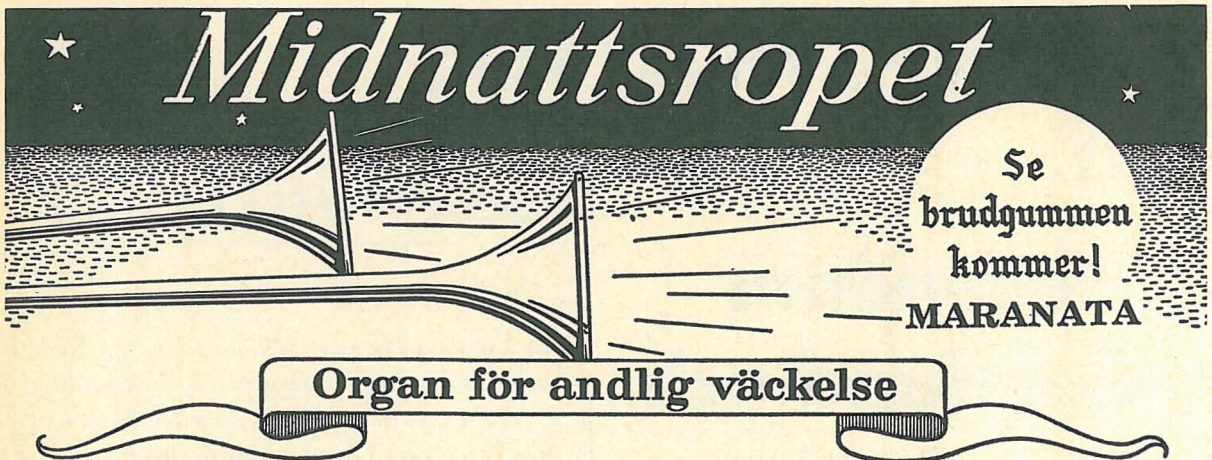
Vid Jesu baner

*I stormiga tider
bland töcken och grus
En skara dock skrider
mot himmelens ljus
Det tåget, dess härlighet världen ej ser
men Herren går för dem med Segerns
baner.*

*Då småsinta världen
med gruset är nöjd
Och synden och flärden
är all hennes fröjd
Då följer jag segrande härar med er
som tågen till ära vid Jesu baner.*

*Den korsmärkta dräkten
med smädnamn jag tar
Om ingen i släkten
det namnet än bar
Och följer med glädje, I kämpar med er
som tågen till ära vid Korsets baner.*

C. O. ROSENIUS

Organ för andlig väckelse

Arne Imsen:

EVANGELISATION EFTER NYA TESTAMENTETS PRINCIPER I

Tal i missionskonferens

Då vi talar om evangelisation och mission hoppas jag vi kan göra det med nya grepp och utan belastning av något från det ena eller andra sammanhanget; varken av det som är arvegods från samfund eller andra kyrkliga system eller från det som den moderna helbrägdagörelseindustrin nu håller på att lansera över hela världen. Får vi med det senare systemet, kommer det som nu sker ibland oss att ledas in i banor, som för oss långt bort från Nya Testamentets mönster — minst lika långt bort som den organiserade missionsverksamheten vi har lämnat. —

Låt mig börja från början. —

Vad är mission och evangelisation? —

Ja, det är en del av församlingens uppgift — jag säger EN DEL, för det är viktigt att församlingen inte degraderas till ett missionssällskap, utan att evangelisationen blir ett naturligt utflöde av ett nytestamentligt böneliv, offerliv och själavinnarenit. Det är också viktigt att församlingen inte bara blir en ekonomisk garant, som skall svara för finansieringen av evangelistens eller missionärens planer och avsikter. —

Församlingen får inte bli ett missionssällskap, sade jag. Detta sker då man gör åtaganden i olika delar av världen och sedan överlämnar åt andra att evangelisera där man själv bor. Principen för evangelisation är oss given i Nya Testamentet: man börjar i Jerusalem, sedan fort-

sätter man i Judéen, Samarien och intill jordens ända. —

Det här följer en given lag — en tillväxt- och utvecklingslag — som alltid börjar med ett grundläggande arbete på en plats, där ett brohuvud skapas för vidare evangelisation. Jesus har sagt att "där två eller tre av eder är församlade i mitt namn, där är jag mitt ibland eder" — där är alltså församlingen. Men det är givet, att om två eller tre börjar, blir en naturlig följd av den inneboende kraften i evangelium, att av två och tre blir snart tio, tjugo, femtio, hundra. —

Och allt eftersom denna verksamhet ökar kommer praktiska problem att behöva lösas. Vi kan här nämna äldstefrågan. Äldstebröder väljer man inte på parlamentarisk väg, utan församlingen börjar bedja och så föds det in i församlingen män, som kan gå in i de uppgifter Gud har avsett för dem — män som Han har givit till församlingen. — Det finns också andra frågor — snart kommer diakonin in i bilden. Där anvisar Nya Testamentet andra principer att följa. Man utväljer bland sig bröder som är fulla av tro och Helig Ande och som har visat sig även äga yttre förutsättningar. Och dessa skall sedan provas, säger Ordet. Det vill säga att den här uppgiften är inget livstidsengage-

Forts. på sid. 18

FRANK MANGS

om

HÖGAKTUELLT

★ Hedendom

★ Samfund och

★ Statskyrka

★ Väckelse

I en intervju för en stockholmsstidning har den nu snart sjuttioårige förkunnaren Frank Mangs gjort några mycket radikala uttalanden om det andliga läget i vårt land. De tongångar vi möter i dessa uttalanden är inte obekanta för MIDNATTSROPETS läsare. Sedan lång tid tillbaka har i dess spalter hävdats samma synpunkter. Vi saxa.

— Vi kristna begär att hedningar ska följa de kristna mönstren, det är en tragedi att Sverige betraktas som ett kristet land, det är ett hedniskt land. Vad vi kan göra är att predika väckelse så att hedningarna begriper. Det går en absolut gränslinje mellan hedendom och kristendom tvärs över alla s k kristna länder.

— Jag vill absolut inte angripa statskyrkosystemet, jag vill vara till för alla levande kristna och jag vill också vara till för att vinna de oomvända för Gud, men det är för mig ett stort mysterium hur levande förkunnare orkar döpa och konfirmera människor och veta att den största procenten ändå är och förblir hedningar. Jag anser nämligen icke att man kan rycka loss dopet från den plats i det andliga skeendet där Nya Testamentet placerat det och tillskriva det samma betydelse som när det ligger på rätt plats. Jag finner inte den minsta antydning om att en människa vilken som helst enbart genom att döpa en människa kan påbörja ett andligt

skeende — N.T. har placerat dopet mitt i det andliga skeendet och därför har varken dop, konfirmation eller nattvard någon hemortsrätt i ett hedniskt samhälle.

— Jag vill understryka, fortsätter pastor Mangs, att detta inte är ett angrepp på ett system utan en öppen deklaration om Sverige i stort såsom hedniskt och icke kristet. Den enda räddningen ligger inte i yttre former utan i en verklig andlig väckelse.

— En andlig väckelse måste bäras upp av unga människor som i sanning är gripna och fyllda av Kristi anda. De måste inom sig äga någonting av den övernaturliga härlighet och verklighet som strålar ut och som gör att hedningarna frågar på samma sätt som på första pingstdagen: Vad är detta? Unga människor som bär namnet kristna måste få någonting som väcker helig förundran och helig avund hos människor, som trots sin hedniska tro och ateism ändå upplever att livet är innehållslöst, fattigt o. meningslöst.

Med detta säger sig pastor Mangs inte vilja fälla någon dom över nutidens unga kristna, men han ser det som ett heligt önskemål av en man som själv inte längre är ung men som ömmar för de unga och som oändligt gärna ville räcka dem en hjälpande hand.

Det tragiska och mest allvarliga är, fortsätter han, att de samfund och sammanslutningar som en gång föddes i verkliga andliga väckelser och var gripna av helig inspiration och heliga ideal har förlorat det som i begynnelsen var deras särmärke och det väsentliga i deras erfarenhet, liv och förkunnelse. Jag anser inte att någon kristen sammanslutning på något sätt har orsak att prisa sig själv i våra dagar utan vi har alla orsak att i ödmjuk bön böja oss inför Gud i en ärlig beaktelse av vår synd och vårt svek och vår trolöshet och anropa honom om en ny utgjutelse av sin Helige Ande. Skall läget förändras i våra församlingar och samfund och i vårt land då måste Gud gripa in och han brukar gripa in som svar på de heligas böner.

Under min semester vandrade jag en morgon utmed havsstranden. Det var en av dessa underbara sommardagar, som man under den mörka årstiden längtar efter. Solen sken från en molnfri himmel, fåglarna sjöng och hela naturen stod i sin vackra sommarskrud. När jag gick där greps mitt hjärta av tacksamhet till Gud, min himmelske Fader — vilken nåd att jag fick vara Hans barn och äga gemenskap med Honom — Skaparen av allt detta sköna. —

När jag såg ut över det blånande — tillsynes oändliga — havet, blev Hans gränslösa nåd och kärlek, Hans härlighet och obegränsade makt så levande för mitt hjärta. Inför allt detta kände jag min egen ovärdighet och fattigdom och medan tårarna trängde fram sade jag: "Gud jag har velat tjäna Dig under de år som ligger bakom, men förlåt, att jag tagit ut så lite av de omätliga resurser som Du, genom frälsningen i Kristus Jesus, har ställt till mitt förfogande. Herre, låt mig under de år som ligger framför, innan Du kommer, ha mitt hjärta helt öppet för Din obegränsade makt." —

När jag sedan tänkte på det religiösa nutidsläget och på den kristna verksamheten av idag, såg jag liksom hur man kom ner till stranden av frälsningens oändliga hav för att hämta upp av dess vatten. Var och en kom med sitt speciella, av sitt samfund godkända kärll med sig, och med en på kärlets innersida skarpt markerad övre gränslinje. — "Till denna nivå fyllde våra fäder och föregångare sina kärll", säger man, "och mera skall vi inte heller ha". — Andra säger: "Tidsläget är annorlunda nu. Guds barn har inget behov av bönemöten, inga ofrälsta besöker våra möten, törsten och det andliga vattenbehovet är minimalt — det får räcka med litet i kärlet, vi klarar oss med bot-

GUD HAR RESURSER

Harry Hallander

tennivå." — Andra säger: "Vi har inte och söker inte heller något överflöd i våra kärll, men se vilken vacker yttersida vårt kärll har, glänsande och dekorerat efter den moderna tidens smak. Vi har en vacker kyrka, ett rikt sång- och musikliv, ett gott anseende i samhället och mycket mera — är det inte ett vackert verksamhetskärll?" — Men man glömmer att det inte är det vackra kärlet utan dess innehåll som släcker törsten hos evighetsvandrarerna och att detta aldrig kan ske utan överflöd av levande vatten. —

Det händer ofta i våra dagar att man ställer de olika kristna verksamhetskärllena på den ekumeniska alliansens stora bord. Detta bord är ju en konstnärskt utförd skapelse av människohand efter ritningar av moderkyrkan i Rom. Så står nu de olika kärllena där på bordet. Man är noga med etiketterna, ingen sammanblandning får ske och ändå säger man sig ha samma slags vatten i kärllena. Man är också noga med att inget kärll

får flöda över, ty då kan det bli fläckar i polityren på det fina alliansbordet. När det hela sedan är över ställer man tillbaka kärllena i de olika samfunds- och rörelsefacken och läget är oförändrat. Kan detta vara den enhet Jesus bad om? Nej, och åter nej. — Guds enhetstankar är så mycket högre än människors, som himlen är högre än jorden. (Jes. 55: 8—9) Och dessa tankar kunna endast förverkligas i väckelsens livsatmosfär. När Jesus är i centrum och den Helige Ande har sin rätta plats i församlingen, då upplever vi brödrakärleken och de heligas gemenskap som en gudomlig verklighet starkare än döden. Golgata försoning, uppståndelsens liv och pingstens Ande löser enhetsproblemen inifrån. Halleluja!

Gud har i denna sena tid sänt en väckelse vars klara signal är: Maranata — Jesus kommer snart! — Om man ser på det andliga läget i nutiden så förstärker man Guds strategi med denna väckelse och ens innersta gripes av tacksamhet över nåden att få vara med. —

Väckelsen skall återupprätta och återställa Guds församling, så att den blir vad Gud har planerat från evighet: "Ett kärll till hedersamt bruk, helgat gagneligt för sin Herre tjänligt till allt gott verk." —

"Denna skatt hava vi i lerkärll så att den översvinnliga kraften skall finnas vara Guds och icke något som kommer från oss själva." — 2 Kor. 4: 7. Ett kärll, fyllt och överflödande av den himmelska livsströmmen från nådens, kärlekens och gudskraftens outtömliga hav, som renar och förvandlar syndaren, fyller den svage med segrande kraft, helar den sjuke och till sist förvandlar vår förnedringskropp så att den blir lik Hans härlighetskropp. Ära, Halleluja!

Harry Hallander

Jag hörde sången ljuda runt det stora mötestältet. Det var Maranataförsamlingen som hade tältmöte under Skanstullsbron i Stockholm.

Det var en kväll i fjolsommar när jag var på väg hem efter arbetet, som den här frimodiga bekännelsen mötte mig från en jublande sångarskara.

Inte för att jag hade några religiösa anlag eller funderingar, men det var ändå något i den här sången som grep mig. Efter en stund gick jag in i tältet för att se på de "konstiga" männi-

Slutligen kom jag på råd. Jag är pressfotograf, därför tog jag min kamerautrustning och gick dit igen. Nu hade jag ett legitimt skäl tyckte jag. Jag gick där sedan kväll efter kväll.

Mina kompisar till trots var det dock en som såg mig, som jag inte hade räknat med, det var Gud. Han såg mer än mina kameror, han såg mitt längtande hjärta.

Tältmötesserien avslutades och platsen blev tom. Det var med vemod jag såg den tomma platsen vid Skanstull. Jag gick och

till min stamkrog märkte jag att något hänt i mitt hjärta. Jag trivdes inte där längre. Jag gick därifrån och när jag kom hem grät jag ut vid min frus axel, och Jesus frälste mig. Halleluja. Det jag sa till Jesus den kvällen minns jag inte, det var ingen märkvärdig bön i alla fall. Ett vet jag dock, han skördade nu vad han hade sät i tältmötena.

Några dagar därefter blev jag döpt i vatten, någon vecka senare i Helig Ande. Ära vare Gud.

Tio månader har jag nu genom hans nåd fått vara hans barn.

*"Därför jag älskar Jesus Krist
Han är den bäste — utan brist
Ingen är så trofast härlig och
skön
Honom för evigt hör jag till..."*

skor, som kunde ha sådana befängda idéer att de trodde på Gud. Jag blev stående därinne en lång stund och tyckte nog att dom såg ut, att vara rätt normala kanske bara med den skillnaden att dom verkade mera glada och frigjorda än folk i allmänhet. Nu märkte jag hur min egen negativa attityd började smälta ihop. "Vad skall kompisarna säga", sade Djävulen i samma stund, "det kanske till och med är någon här som känner dig", fortsatte han.

Jag gick därifrån och åkte hem. Det var dock något sällsamt med den där melodin. Jag längtade tillbaka.

gnolade på den här kören som de sjungit varje dag, och längtade efter mer. Det var Gud som nu hade börjat arbeta i mitt ateisthjärta.

En dag stod det dock klart hur det var ställt med mig. Jag fick en beställning på fotografering i Medborgarhuset, där Maranataförsamlingen hade möten.

Jag fick där syn på en flicka som satt ytterst på en av bänkraderna, hon satt och grät det var av glädje, det förstod jag. Hon upplevde något underbart. Hon blev just välsignad av Gud i det ögonblicket till ett vittnesbörd för mig.

Dagen därefter när jag kom

Han använder mig nu som sitt vittne bland människor. Jag reser omkring på min fritid och vittnar och sjunger om Jesus i skolor och på sjukhus.

En av de sånger jag sjunger är just, "Herren är min herde", med kören, "därför jag älskar Jesus Krist, han..."

Fridshälsningar

Roland

**"JAG VET
PÅ VEM JAG
TROR..."**

ETT FÖRNYAT KRISTUSBREV

Av Arnold Andersson

Arnold Andersson

Det märkliga tycks vara att allt här i livet, hur underbart det än syntes vara kan bli gammalt och vant. Hur mycket glädje man än upplevde av "mannat från himlen", kom det likväl en stund då man sade så här: "Vi får bara manna." — Det kom förstås från himlen — det var "fint", smakade härligt, men det blev gammalt, vanligt, slitet. Vad hade hänt?

Mannat hade inte förändrats, det var lika härligt som förut, men det var Guds folks sinnen och inställning som hade förändrats.

Jag minns när jag tog mitt körkort, gjordes klart för mig att om fotografi, namnet och adressen på det blev otydliga, så måste det förtydligas — förnyas. Varför måste detta ske? — Jo, om jag blev stoppad för kontroll måste allt vara tydligt och klart, skarpt. Enligt ordet i 2 Kor. 4:3, är det uppenbart att vi är Kristusbrev. Med andra ord, inget famlande, inget frågande, tvekande, undrande. Bibeln säger: "det är uppenbart". På vilket sätt då? Jo, versen fortsätter: "genom den levande Gudens Ande". Om det inte är uppenbart längre genom ditt liv och genom din beaktelse att du är ett Kristusbrev måste "den levande Gudens Ande" igen få komma över dig och in i dig, så

att det blir uppenbart igen vem du är och vem du tillhör — att du är ett Kristusbrev.

Det blev så skakande för mig för en tid sedan att den gren som omtalas i Joh. 15:6 brändes upp. Varför gjorde den det? Jo, dess liv blev inte förnyat. Och när det inte blev förnyelse fyllde inte grenen sin uppgift att bära frukt. — Den som inte förbliver i Jesus, blir obönhörligen en avbruten gren. Den avbrutna grenen, skild från gemenskapen, skild från livet, skild från välsignelsen, blir förtorkad. Den förtorkade grenen bränns upp. —

Hur skall man undgå att förtorkas?

Ordet svarar: genom att förnyas. Kanhända någon säger: "Ja, så gick det för den avbrutna grenen, men hur går det för de som är kvar?" Jo, det står att de bär mer frukt, och blir till välsignelse. Varför det? Det

står i Joh. 15:2, att "var och en som bär frukt, den rensar han". Ja, men då blir det väl inte mycket kvar. Nej, inget skräp mer, men frukt, välsignelse, större ljus, mer klarhet. Vad hände den tiden då vintråden beskars? (H.V. 2:12)? "Turturduvans röst började höras i landet."

Ibland undrar jag varför en del aldrig förnyas, aldrig välsignas av någon livsström. Men jag fick svaret i Kol. 3:9–10 på vem som förnyas och vem som inte kan förnyas. Den gamla människan, det gamla sinnet står utanför. Om man vill bli förnyad och välsignad måste man alltså lösas från det gamla, förvandlas till en ny skapelse. Jag tror att detta gäller hela vandringen hem. Allt ska vara så långt borta från det gamla som möjligt. All ondska skall vara "fjärran ifrån oss", Ef. 5:31, och i stället skall vi leva i uppfyllelsen. Vilken uppfyllelse? Den som står omtalad i Ef. 5:18, Andens uppfyllelse, Halleluja. Det är ju här som förnyelsevägen strömmar, Ef. 4:23.

Inte förnyas vi genom vackra sånger, vacker musik, god religiös litteratur. Nej, nej, men "genom Anden" som bor i vårt sinne. Må vi vänta på förlossningens dag, Ef. 4:30, men leva i förnyelsen NU.

Arnold Andersson

Kom ihåg
tidningsmissionen
Postgiro 571620

Surbrunnsgatan 60
STOCKHOLM VA

LESLIE HALE BESÖKER SVERIGE

Den kände evangelisten Leslie Hale från Belfast, Irland, besöker i sällskap med Kurt Petersén Maranata-församlingarna i Sverige under tiden den 7-20 oktober.

Broder Kurt Petersén som under några veckor deltagit i hans möten på Irland berättar här om det Guds verk som genom Leslie Hale pågår på Irland.

I maj månad 1960 satt en ung man vid sitt skrivbord på sin arbetsplats och hörde Guds röst kalla honom att tjäna Gud helt och fullt. Han lydde kallelsen och gick åstad för att vinna de förlorade för Jesus Kristus. Denne unge man var Leslie Hale, född och uppväxt i staden Belfast i Nordirland.

*Kurt
Petersén*

*Leslie
Hale*

År 1961 publicerade han det första numret av sin månatliga tidning, som ganska snart spreds i stora upplagor och många människor upplevde härliga välsignelser genom den. Den spreds till att börja med bara i norra Irland. Han började också att ha väckelsemöten runt om i Irland och verksamheten växte och tilltog i styrka. Vid den tiden hade han bara ett litet kontor hemma hos sin mor, som centralpunkt för sitt arbete, men det visade sig ganska snart vara för litet. Han bad till Gud. — Gud svarade och gav honom en helt ny stor byggnad i centrum utav staden Belfast. I den byggnaden har han nu kontorslokaler, tryckeri, studio där han gör sina radioprogram, en butik där man

KRAFT FRÅN HÖJDEN

Bröder och systrar, också oss gäller ju Herrens löfte om att bli döpta med helig Ande och med eld. Också i ditt och mitt hjärta vill kraften från höjden taga sin boning. Men hur är det med din längtan därefter? Brinner din längtan efter att bli beklädd med denna kraft? Det finns en sorts troende människor i vår tid, ett slags "paragraf-kristna". De ha verkligen blivit omvända, frälsta Guds barn, Gud vare lov! Ja, Gud vare evigt prisad därför, ty där finnes dock ett vägska i deras liv: från Satans makt till Gud. Men likväl märker man så föga av livet hos dem, de äro så rädda och försiktiga, de saknar kraften från höjden. Deras dogmatiska paragrafer äro i ordning, både omvändelsen och helgelsen, men det har vuxit mossa på deras omvändelse, och de äro sömnaktiga, när det gäller helgelsearbetet. Då och då

Bengt Andersson

kommer en broder och syster i vår väg och säger: "Kan man gå dit?" Eller kan en kristen taga del i det eller det? Nu är det naturligtvis icke något orätt i att man söker råd och hjälp hos trosbröder, men då man möter sådana människor, som alltid skola hava sin väg utstakad medelst skyddstråd och gränspålar och fingervisningar och plakater med "Tillträde förbjudet", tänker man ovillkorligen: Ack, om du blott hade Guds Ande i rikare mått, om du blott kände mera till kraften från höjden, så

behövde du ej alla dessa paragrafer. Ty oss och våra barn hör löftet till, där finns rikedom av kraft från Gud åt oss, och den är beredd också åt dig min broder och syster. Om du beder Gud därom, vill han giva dig den. Och Vägen Till Den Heter Lydnad Och Tro. Gud giver helig Ande "åt dem, som äro honom lydiga" Apg. 5: 32 och som lyssnade i tro Gal. 3: 2—5. Du får inte ligga Guds församling till last med din tröghet och vara som en black om foten på dem, som vilja växa i kraft från Gud. Du skall vara med bland de främste. Give Gud i sin nåd, att vi så må väckas upp till en brinnande bön om att bli beklädda med kraft från höjden. Gud göre oss villiga att betala kostnaden, att låta oss renas från själviskhet, från allt som kan hindra Gud från att välsigna och bruka oss! Ty kraften från höjden kräver ett HELT hjärta, i full lydnad och tro. Den himmelska elden kan inte i något hjärta brinna tillsammans med en oren, självisk eld. Men äro vi villiga och lydiga, så skola vi få erfara, att Gud "giver åt alla villigt och utan hårda ord", Jak. 1: 5. O, du Guds helige Ande kom med kraften från höjden!

MARANATA — du vår herre kom!

Bengt Andersson

säljer biblar och annan kristen litteratur samt en lokal för ofentliga möten som man kallar "Trons Tabernakel".

År 1964 talade Gud till honom om att inrätta en automatisk telefonsvarare, dit människor kan ringa vilken tid som helst på dygnet och få höra ett inspirerat budskap som hjälp ur all nöd. Något över 21.000 människor har ringt och sökt hjälp sedan telefonsvararen installerades. Skaror har skrivit och talat om hur de

blivit frälsta, helade, och befriade ur olika svårigheter genom den hjälp den fått här. —

För närvarande är broder Hale i full verksamhet för Guds rikes framgång. Han har besökt Skandinavien, USA, Jamacia, Mexico, British Guiana och många andra platser för att förkunna evangelium om en uppståndens Frälsare. Hans tidning sprids i cirka 70 olika länder och skaror av människor upplever Guds välsignelse genom den.

Broder Hale är bara 27 år gammal, så Gud har verkligen välsignat hans unga liv och låtit många andra uppleva välsignelse genom honom. Vår bön är att fler människor lyssnar till Guds röst och går ut på Hans ord. Då kan Gud verka och Hans verk gå fram över jorden med hast. Tiden är kort. Låt oss alla göra vad vi kan och när Gud lägger sin välsignelse därtill, då är väckelsen ett faktum.

Kurt Petersén

GÅVA ELLER OFFER?

"Och han satte sig mitt emot offerkistorna och såg huru folket lade ned penningar i offerkistorna."

Mark. 12: 41

Vi läser här om Jesus, att Han satte sig vid ingången till templet för att se på, när människor gav sina pengar till den Gud, som de sade sig älska och tjäna.

Vilken härlig bild på Jesu intresse för oss människobarn! Man glömmer så lätt, hur mänsklig Jesus är, vilket levande intresse för allt mänskligt, som utmärker Honom. Det står på ett ställe, att Han kände alla, och ingen behövde tala om för Honom, hur människan är, ty han visste själv vad som bor i människan.

Kanske någon nu tycker, att när Jesus visste allt och var Guds Son, så var det onödigt, att Han i så stor utsträckning använde sin dyrbara tid till sådant Han redan kände till. Men det är med Jesus som med Hans himmelske Fader: Hans allvetande hindrar honom inte ett ögonblick från att i deltagande kärlek följa varje liten människovarelse i den dagliga gärningen.

Det är dumma och ovissa människor, som blir blaserade och likgiltiga av för mycket vetande om världen och människorna. Varken Gud eller Guds Son eller gudsmän är blaserade, tvärt emot intresserade av allt, som hör till människan och är i människan. Ingen detalj är likgiltig för dem, ty det är i detaljerna, som själens väsentliga hemligheter uppenbaras — om inte för oss själva, så för den som ser på.

Och nu är det offerdag och Jesus slår sig ned mitt emot tempelkistorna för att iakttaga och rannsaka dessa människor, vars hjärtan Han så väl känner. Per-

son efter person, ansikte efter ansikte, hand efter hand följer Han med dessa sällsamma, stilla ögon, som genomskådar allt.

Vad gör Han egentligen där mitt emot tempelkistorna?

Han sitter och studerar människan i hennes märkligaste och mest verkliga uppenbarelseform: människan i förhållande till pengar — hjärtats förhållande till plånboken. Man kan tryggt säga, att när Jesus slår sig ned vid tempelkistorna, sätter Han sig helt enkelt i själva människolivets brännpunkt, i tillvarons verkliga centrum, i mänsklighetens verkliga hjärta. Han har valt den bästa utsiktspunkt som ges, för att se vad som verkligen finns i människan, bakom uppsynen och masken, bakom fraser och orden, bakom bevekelsegrunder och tankar. Han ser människa efter människa gå förbi — hand efter hand sträckas ut och dras tillbaka — gåva efter gåva faller ned i kistorna. Händelser — ansikten — ögon — läppar — händer talar, utan att veta det, utan att vilja det. Varken hjärtan, portmonnäer eller bankkonton kan dölja något för mannen, som sitter vid tempelkistorna. Han har hört varje hjärtas svagaste ljud och följer den minsta bevekelsegrund i själens gömmor.

Men lärjungarna står omkring Honom, och de ser som vi gör: "Så många rika det kommer här — och tänk vad de lägger i mycket".

Men lägg märke till Jesu uppträdande. Han ser och tiger. Han sitter där i tillvarons brännpunkt, vid människohjärtats centrum, och den som sitter i centrum av något, ser allt från insidan. Han faller icke offer för att överdriva. —

Nej, Jesus ser, hur gåva efter gåva läggs ner. Han ser också att dessa gåvor kommer att bli till mycken välsignelse och nytta, men Han säger ingenting, medan lärjungarna viskar och kommenterar. Han ser hjärtana, de ser gärningarna. De rikas gåvor i tempelkistorna ger Han rätt namn: gåvor — stora gåvor, men inget verkligt offer.

Och nu kommer där en fattig änka och lägger ner sina två småpengar, men ingen lägger märke till henne. Det är så egendomligt, att en verkligt fattig människa så lätt försvinner ut ur synfältet. Ögat glider så otroligt lätt över och förbi henne. Men nu kallar Jesus sina lärjungar till sig och drar deras uppmärksamhet till henne. Nu kommer Hans korta och kärnfulla kommentar till hela denna stora offerdag: "Sannerligen säger jag eder: Denna fattiga änka lade dit mer än alla de andra som lade något i offerkistorna. Ty dessa lade alla dit av sitt överflöd, men hon lade dit av sitt armod allt vad hon hade, så mycket som fanns i hennes ägo". —

Låt oss försöka förstå, vad Han vill säga oss. Vi kommer här att röra vid det innersta av orden gåva och offer — och skillnaden mellan dem: De gav av sitt överflöd, hon av sin fattigdom. För den ena var det en gåva, för den andra ett offer. Gåvan är ett uttryck för val. Offret är ett uttryck för nöd och nödvändighet: man är tvungen. Bakom gåvan står: "jag vill" — "jag kan" — "jag bör", bakom offret står "du måste". —

Bakom gåvan står människan och Gud.

Bakom offret: bara Gud.

Det är Gud, som ger den fattiga ankans skärv, — det är Hans

"JESUS KRISTUS ÄR DENSAMME

I GÅR, I DAG, SÅ OCH I EVIGHET..."

Ivar Jonsson

"Se mina tankar äro icke edra tankar och edra vägar äro icke mina vägar säger Herren."
Jes. 55: 8

Det senaste halvårets upplevelser med Gud har varit minst sagt underbara. Jag har på denna korta tid fått vara med och i Jesu namn lösa flera bundna och bedja igenom flera syndare till frälsning än på de fem och ett halvt år jag varit frälst och i verksamhet tidigare.

Jesus går de vägar han fordom gick. Väckelse börjar med dej och mej genom den Helige An-

des eld i våra hjärtan. Gud gör idag sina tjänare till eldslågor och förnyar sina barn till Ande, själ och kropp — en verklig förnyelse i tankelivet och själslivet, då all gammal surdeg rensas ut och **Ordet och icke vad därutöver skrivet är**, har blivit Hans lag i våra hjärtan!

Jesus säger till Petrus i Matt. 16: 23: "Gå bort, Satan och stå mig icke i vägen ty dina tankar äro icke Guds tankar utan människotankar". — Inom de religiösa samfundet har jag tidigare gång på gång konfronterats med just sådana ting då verklig tro

på undrens Gud har varit insvept i dimma och mörker. Man har blivit så klok så man vill begripa sej på Gud och teologiskt förklara med människotankar. Ordet säger: "Om I icke tron att jag är den jag är skolen I dö i edra synder..." "Ty den lön som synden giver är döden..." vidare: "I fråga om synd ty **de tro icke på mig**". "Men den gåva som Gud av nåd giver är evigt liv **I Jesus Kristus vår Herre**". —

Tro alltså på den Gud som är densamme igår, idag så och i evighet. Nu är Jesus densamme och den befallning han givit oss i Mark. 16: 15—18 det fungerar idag — Halleluja. — Hjärtats tro och Kristi kärlek tvingar oss att ge för intet det vi fått för intet.

"Frågan efter forntidens stigar — frågan vilken väg som är den goda vägen och vandra på den, så skolen i finna ro för edra själar." Jer. 6: 16. Stå upp kära brudesjäl och skaka dammet av dej och ställ dej i rämnan till landets försvar. Vänta intet från blinda ledare och mörkermän utan **vänta allt från Jesus!** Låt människotankarna och alla höga bålverk brinna upp i Jesu namn. Kliv ur båten och **kom till Jesus utanför lägret** och du skall finna att **löftena står kvar**.

"Den som har öra han höre vad Anden säger till församlingarna." — Amen.

Hälsingekolportören

Ivar Jonsson

skaparkraft i den, som gör den så betydelsefull och fruktbärande.

Det var Gud som gav, ty hon gav allt. De andras gåvor hade ett stort och välsignat jordiskt värde, hennes hade evighetsvärde. Ty hon lade i sin fattigdom i allt vad hon ägde.

Denna fattiga änka lade i mer än alla de andra. Det är fastmer

detta sällsamma och hemlighetsfulla "mer", detta plus av offer och kärlek, som är det väsentliga och avgörande i all andlig verksamhet och all mänsklig barmhärtighetstjänst på jorden. Det är icke genial organisation och stor begåvning som är det väsentliga i en verklig andlig väckelse, men det är de många

små offer i Jesu kärlek och Jesu namn: offer som visar sig i arbete, förbön, pengar, ägodelar, av hälsa och krafter — offer av allt som de har.

Det är ankans skärv — det ser ut som ett öre på jorden, men det räknas som miljoner i himlen.

Sv. L.

"FÖRSAMLEN EDER TILL GUDS STORA GÄSTABUD..."

"Och jag såg en ängel stå i solen, och denne ropade med hög röst och sade till alla fåglar som flögo fram upp över himlarymden:

'Kommen hit, församlen eder till Guds stora gästabad.'" Upp. 19:17.

Så lyder kallelsen också i dag: Kommen hit, församlen eder till Guds stora gästabad. —

Guds stora gästabad är nära. Den dag när Herren kommer för att hämta sin trogna skara är inte långt borta. När kallelseropet ljuder den dagen, kommer du att kunna svara ja på Hans inbjudan? Har du gjort upp din räkenskap med världen? Har du fått ditt namn skrivet i himmelens stora bok? Lever du ännu i synden kanhända? — Då skall din plats vid Guds stora gästabad komma att stå tom.

Ack, min vän, om du bara visste ditt eget bästa! Guds ord säger: "Saliga äro de som äro bjudna till Lammets bröllopsmåltid". Upp. 19:9.

Min ofrälste vän, Jesus kallar på dig och bjuder dig att komma. Lämna synden och världens nöjen och det ska bli ditt största nöje att leva för Jesus. Världens glädjekällor sinar ut, men frälsningens glädje varar evinnerligen. Är du frälst kommer du att få möta Jesus som din brudgum och följa Honom

till en stad där ingen sjukdom, ingen sorg skall vara — den sista tåren torkas bort från din kind. Aldrig mer några bekymmer, frestelser, oro och ångest, bara en evig glädje.

Du kanske säger att du skulle förlora dina vänner om du skulle svara ja till Jesu inbjudan. Jag skall då säga dig, min vän, att mister du tusen vänner i världen så finner du i stället en som är mycket bättre än de alla tillsammans — en vän som aldrig kommer att svika dig, Jesus Kristus. Om du kommer i svårigheter så hjälper Han dig. Du kan delge Honom dina bekymmer och Han har alltid en utväg. Du kan gå till Honom med dina problem och Han kan lösa dem.

Min vän, lyssna nu till Jesu kallelse. Först får du komma till korset, sedan börjar gästabadet. Åkalla Hans underbara namn och du skall bliva frälst. —

Maranata — Du vår Herre kom!

Harry Englund

Harry Englund

För blodets skull

"För ditt förbundsblods skull vill jag ock släppa dina fångar fria ur gropan där intet vatten finnes."

Sak. 9:11

Denna bibelvers innehåller härliga sanningar om friheten i Kristus. I Gamla testamentet talas mycket om förbundsblodet och hur nödvändigt det var att offer bringades till försoningen. När Jesus kom hit ner till vår jord, så kom Han för att bort-

taga synden. Han helgade sig till ett offer för oss. Halleluja! Jesus offerades en gång för alla, för att genom detta offer utplåna synden. Nu behövs det inte fler offer. När Jesu dyrbara blod flöt på Golgata, vann Han en evig förlossning. Om du tror på detta fullbordade verk, blir du fri — fri för det dyrbara förbundsblodets skull, som det står i den citerade versen. Du kan ej här komma med något eget — ingenting av vad du själv äger eller kan åstadkomma räcker, men genom Jesu blod blir du fri. —

Du ser också här varifrån fångarna blev fria — "ur gropan där intet vatten finnes".

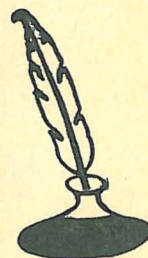
Du som lever i en grop av synd, av sjukdom, oro och ångslan, här har du ditt tillfälle. Du är en fånge i en grop där intet vatten finnes, men du kan bli fri just nu! Du kan få uppleva liv och övernog? Varför? Jo, för Jesu dyra blods skull — det blod som flöt för dig. —

Sluta upp med dina försök att bli en bättre människa — tro på Jesus så blir du frälst! Jesu, Guds Sons blod renar från all synd. Ära, halleluja!

Sedan blir du också redo att möta Jesus på den brustna skyn och du kan utbrista i ett jublande: "Maranata — Du vår Herre kom!"

MIDNATTSROPET
 Surbrunnsgatan 60
 Stockholm VA

Brev från läsekreten

Skriv gärna till oss! Låt oss få veta dina tankar om Midnattsropet och om du har några önskemål beträffande innehållet.

Till Midnattsropet!

Vill härmed sända några rader till er som arbetar med Midnattsropet som alltid kommer till mig som en gåva från Herren och en hälsning från Jesu vänner. Jag önskar att Midnattsropet också finge komma in överallt — även där man har politiken och penningen till sin Gud. — Då kanske detsamma skulle hända som när Guds förbundsark kom in i guden Dagens tempel fordom — avguden föll omkull och förlorade både huvud och armar.

Gud välsigne er.

Josef Hellman

Till Midnattsropet!

Vem vill lyssna till det macedoniska ropet från Tärnaby?: "Kom hit upp och hjälp oss!"

Tärna är en liten socken långt uppe i Västerbottens fjällvärld några mil från norska gränsen. Mycket folk drar här förbi särskilt under sommaren, ty Tärna-

by är en turistort. Här är en storslagen och vacker fjällvärld med långa, ljusa sommarnätter. Men inom det andliga området är det däremot ganska mörkt och dystert, trots att man ute i naturen får skåda Skaparens storhet och makt.

Här i Tärnaby har vi några olika samfundsriktningar med därtillhörande gudstjänstlokaler, men de få i regel stå tomma på folk. Inga ofrälsta besöker några möten. Var ligger felet? Nu har jag hört av en ofrälst kvinna, att hon och hennes ofrälste make och många andra ofrälsta människor här skulle gå på Maranata-möten, om denna väckelserörelse vore här. Jag tror, att det är många här uppe, som längtar efter frälsning och frigörelse från syndens slaveri. Men för att väckelsen skall komma även till oss behöver Gud villiga redskap, som inte tänker på egen bekvämlighet men i stället brinner av nit för att vinna själar för Jesus. Då Herren frågar:

"Vem skall jag sända till Tärnaby, och vem vill vara vår budbärare?" Vem vill då likt profeten Jesajas svara: "Se, här är jag, sänd mig."

Om det finns ett par Maranata-vittnen, som är lyhörda för Herrens kallande röst och är villiga att komma hit upp med det glada och frigörande budskapet om en hel och full frälsning och rening i Lammets blod, så skall Herren Jesus själv gå med sina små, svaga sändebud och göra dem till riklig välsignelse, och då skall det komma också en stor skara från Tärnas fjäll och dalar inför Guds tron en gång, en skara som tvagit sina kläder och gjort dem vita i Lammets blod och som prisar och lovsjunger Herren för en underbar frälsning, därför att ett par enkla och osjälviska Maranata-vittnen var lyhörda och lydiga Guds kallande röst. Tack för Midnattsropet! Jag älskar denna tidning.

Fridshälsningar

Hanna Good, Tärnaby

Därför är jag lycklig . . .

Jag är frälst av nåd. Mitt nya liv började jag sommaren 1965. Jag ångrar aldrig att jag lämnade mig i Jesu händer i mina ungdomsår. Och sedan jag blev

andedöpt i mars 1966, har jag upplevt Jesus många gånger, så nära och så levande för mig. Han lever och kommer snart för att hämta sin brudeskara. —

Du som än vandrar i synden skall komma till Jesus. Han kan lösa dig från alla syndens laster. Dröj inte, då kan det bli för sent, min vän.

Fridshälsningar

*Rut Nilsson, Alnö
(snart 16 år)*

BUDSKAPET SKALL UT!

För att göra det möjligt att sprida

Väckelselitteratur i massor

kommer här ett förmånserbjudande
gällande 7 st. mycket värdefulla böcker.

Sätt ett kryss i rutan för önskad bok.

Klipp här

Till **MIDNATTSROPET**, Surbrunnsgat. 60,
STOCKHOLM VA.

Sänd mig mot postförskott de böcker jag
prickat för. Priserna gäller med oms.

Arne Imsen:

- ☐ **HAR LEWI PETHRUS RÄTT?**
Häft. Förr 3: —, nu 1: 25.

- ☐ **I VÄRLDEN MEN ICKE AV VÄRLDEN**
Häft. Förr 6: 50, nu 3: —.

Aldor Pettersson:

- ☐ **UNDER SYDKORSETS HIMMEL**
Inb. Förr 18: —, nu 9: —.

Gustaf Roberth:

- ☐ **I KONUNGENS GEMAK**
Inb. Förr 9: 50, nu 3: —.

Osvald Smith:

- ☐ **STRID FÖR SANNINGEN**
Inb. Förr 8: 50, nu 3: —.

- ☐ **ETT ARBETE SOM BÄR FRUKT**
Inb. Förr 7: 50, nu 5: —

Bertil Akesson:

- ☐ **EN GUDSFÖRNEKARE BLIR FRÄLST**
Inb. Förr 8: 50, nu 2: 50.

Namn:

Bostad:

Postadress:

MIDNATTSROPET

Surbrunnsgatan 60, STOCKHOLM VA

När jag min Herre ser...

*Liksom att stiga fram ur skuggors håla
rakt ut på middagsljusets vita slätt
och en sekund med solutstungna ögon
i smärta fåfängt famla till reträtt*

*men sedan varligt smälta in i flödet
av värme, klanger, liv och färgers dur,
så skall det vara, när jag möter Jesus
på andra sidan mina lemmars mur.*

*Ett ögonblick allenast skall min ande
i passet tveka,
trög och tåreblind,
tills över klyftan
krönta vittnens skyar
står väntande i salighetens vind.*

*Då återser jag utan minnets smärta
och kommer nära
utan mörket begär
de verkligheter,
vilkas sken jag lämnat
för att få vara,
där min Herre är.*

*Då skall jag återfinna fostrets drömmar
om närhet,
värme
och en födslostund
uppfyllda i min kropp av eld, som ömmar
av övergångens ristning i dess grund.*

*Då skall jag återse som raka mönster
förkrympta tankebanors snäva bukt,
och vad som vissnat bakom jordiskt fönster
i klarhet mognar fram till evig frukt.*

*Då strålar ögon utan svarta frågor,
och läppar blommar under blodröd sång.
Då sträckas händer,
stillnade som lågor,
mot segerkransens evigt friska fång.*

NILS WESTBERG

HAR DU "HELLJUSET" PÅ?

**"Ditt ord är mina fötters
lykta och ett ljus på min stig."**

Ps. 119: 105

Psalmens författare har gjort en erfarenhet, som många människor i dag saknar. Han hade klart för sig att Ordet, Guds rättvisa och allvisa Ord, ständigt skulle lysa och leda honom i livets olika situationer. Guds Ord är "helljuset", som skall lysa oss i denna mörka, onda tid. —

Det går ej att ignorera Guds befallningar och sätta sitt eget omdöme eller organisationens läror och stadgar framför Ordet.

Själv har jag fått klart för mig att många kristna som till synes vill leva för Gud ändå sätter människoläror framför Guds eget Ord. Därför måste vi ha Ordets mönsterbild som måttstock när vi ska bedöma det andliga tillståndet hos oss själva och andra. Guds Ord uppmanar oss att pröva andarna. Gör man detta måste man ta avstånd från mycket som idag av många accepteras som en andlig gemenskap och kristen verksamhet. Tillståndet bland många kristna är i dag katastrofalt. Verksamheten uppehålls med sång, musik och

hobbyverksamhet, i syfte att göra kristendomen till ett underhållningsmoment och med en liten predikan och en kort bön som avslutningspunkt i programmet. Bibelstudier och bönenöten har helt kommit i skymundan eller rentav avskaffats. Dessa kristna blir lätta byten för själa-fienden och falska lärar. Då en människa icke är förtrogen med Guds Ord dras hon lätt ut i den mörka, oandliga vildmarken. 2 Petr. 1: 19.

Skall vårt andliga liv fungera måste Guds Ords studium komma i första hand. Själv kan jag vittna om, att sedan Gud löste mig från en falsk doplära, när jag blev döpt i vatten och Helig Ande, har jag fått en sådan kärlek och längtan till Guds Ord. Ibland kan jag sitta framför Bibeln i flera timmar och läsa. Man blir aldrig mätt på Guds Ord, även om det mättar vår själs begär. Man behöver ständigt påfyllning i sin kunskap. Låt oss hålla fast vid Ordet! — Snart är vi hemma. —

Lars-Olof Glans

GRAMMOFONSKIVOR med väckelseatmosfär

Det är alltid med stora förväntningar man lyssnar till en ny MRM-platta. Ganska snart fattar man syftet med denna produktion — det är den andliga väckelsen man vill förmedla. I de allra flesta fall har man lyckats, att med det rent evangeliska budskapet också få med något av väckelsens atmosfär. Här ligger MRM-skivornas styrka — ett förhållande som producenten alltid bör minnas. —

Denna väckelsens atmosfär förnimmar man starkt då man lyssnar till MRLP 102 med di-

rektupptagningar från mötena under pingsthelgen i Stockholm. Här finns det alltsammans: tillbedjan, den brusande lovprisningen, de jublande sångerna, de intensiva böneropen, den smittande glädjen. Alla som var med i denna sällsamma konferens skall uppleva denna skiva med stor glädje och tacksamhet och de som *inte* var med *måste* skaffa sig den.

Att ett starkt och innerligt andligt budskap i sång och musik kan ges en konstnärlig utformning i ett ljudtekniskt fulländat utförande är MREP 29 ett starkt bevis för. Donald Bergagård sjunger här utomordentligt vackert och med andlig gripenhet gamla och nya

sånger. Med stor tacksamhet noterar man Lucy S. Campbells "Han skall förstå..." i svensk översättning.

I en andlig väckelse finns sprudlande glädje, men också heligt allvar, ljusa durklanger men också djupa molltoner. Musikaliske norrmanen Eystein Raude har på MREP 30 till eget gitarrackompanjemang sjungit in några, i Sverige ej förut kända Aage Samuelsen-sånger av hög musikalisk halt och av vilka de flesta går i moll. En fin skiva med ett budskap till alla. Det högklassiga gitarrspelet gör den dubbelt värdefull.

*Evangelii-Center
Anders B. Andersson*

Några ord till dig som är en avfälling

Huru ofta träffa vi icke människor, som synas glada och muntra, men vilka sorglöst leva blott för denna världen! Och ännu flera lyckliga och glada ansikten har jag sett bland Guds barn; men aldrig har jag sett någon "avfälling" ha glädje eller frid.

Med "avfälling" avser jag här, fastän det icke är riktigt efter det bibliska språkbruket (ehuru överensstämmande med det vanliga bland oss förekommande) en människa, som verkligen har blivit född på nytt, men likt en Demas fattat kärlek till denna världen. Huru glad var icke en sådan, då hon nyss var omvänd och åtnjöt Guds frid! Huru gärna ville hon icke vara ibland dem, som älskade Frälsaren! Jesu namn var då så ljuvligt för henne, att hon längtade efter att även andra skulle mottaga frälsningen, och därför vittnade hon om Herren, och mången, som förut känt henne, förundrade sig över den förändring, som hade försiggått.

Men nu, sedan en sådan person har avfallit från sin fasthet (2 Petr. 3:17), har hans bekännelse av Jesu namn tystnat, hans

glada fridfulla blick är borta, han har förlorat sin frälsningsfröjd och har bedrövat den Helige Ande.

I Dom. 16:19—21 finna vi i Simson en slående bild på en avfälling.

Därför säger Herren: "Vakna upp, du som sover, och stå upp ifrån de döda, så skall Kristus lysa över dig!" (Ef. 5:14). Huru är det med dig, min käre vän? Har du måhända en gång varit dragen till Herren men har nu somnat in och är likgiltig för Guds ord och de himmelska tingerna? Vad är nu världens omdöme om dig? Jo, de ogudaktiga säga: "Han skulle vara religiös en tid, men det var bara skrymteri. Nu är han inte bättre än andra."

Min vän, du som kommer ihåg en tid, då du var lycklig och vandrade i Herrens fruktan, vakna upp och stå upp ifrån de andligen döda, med vilka du nu umgås, så skall Kristus upplysa dig! Tänk, huru välsignat, att du åter kan få komma i åtnjutande av Hans närhet och att Hans härlighets ljus vill upplysa ditt hjärta! Kom ihåg, att Han icke har förändrat sig! Hans kärlek till dig är densamma nu som förr, ehuru du icke har samma förnimmelse därav. Men kom nu i dag tillbaka till Herren: *bekänn allt för Honom*, gör inga ursäkter eller förbehåll, utan omtala att du i ditt hjärta känner, huru trolös du har varit mot Honom, så skall du få erfara, att Han är trofast och rättfärdig, så att Han förlåter alla dina synder och renar dig från all orättfärdighet. "Jesu Kristi, Hans Sons blod renar oss från all synd." (1 Joh. 1:7).

J E S U S
VÄNTAR PÅ DIG!

JAG VILL LEVA I "STRÖMMEN"

Britta Norlén

*"... och allt får liv
dit strömmen kommer."*

Hes. 47:9

I den väckelse som nu går fram över jorden får man verkligen uppleva att "överallt dit den dubbla strömmen kommer upplivas alla levande varelser".

När man av nåd får uppleva denna ström trivs man inte längre i det grunda grumliga vattnet, utan man vill allt längre ut på djupet där den friska, sunda strömmen går fram. Det blir liv och rörelse och man känner att man vill göra något för Jesus. O, jag tackar Gud idag för denna härliga frälsning. —

Du som läser detta och inte lyder Jesus då han kallar dig att tjäna honom skall komma ihåg att varje gång du är olydig går en människa miste om att få höra om Jesus. Och själv kommer du också snart att vara borta från honom. Man kan inte leva med Jesus och inte lyda hans vilja. Det är viktigt att vi verkligen lever i denna djupa frälsning så att världen ser att vi äger något...

Maranatahälsningar

Britta Norlén

Min fråga

I denna spalt söker vi svara på frågor insända från läsekretsen — frågor som i första hand beröra Bibelns sanningar, det andliga livet och vår verksamhet. Sänd din fråga till MIDNATTSROPET, Surbrunnsg. 60, Stockholm VA. Märk kuvertet 'Min fråga'.

Fråga: Det står ju i Bibeln, att man skall giva tionde. Nu finnes här fattiga, som behöva hjälp. Är det rätt att giva dessa fattiga i stället för att giva till församlingen?

Pingstvän.

Svar: Av 1 Mos. 14 att döma praktiserades tiondegivandet före Mose tid, och det är därför icke rent judiskt-gammatestamentligt. Jesus gillade det men ger inga bestämda föreskrifter därom, ej heller apostlarna. Jag är böjd för att anse tiondegivandet för en troende kristen mera som en princip och ett privilegium än som en lag. Vi äro ju nu under nåden och icke under lagen, och under nåden borde vi vara villiga att göra vårt yttersta. N. T:s anvisningar beträffande offer och gåvor äro givna i 2 Kor. kap. 8—9, i synnerhet kap. 9: 6—8. Så mycket kunna vi åtminstone säga, att tiondegivandets lag kan mycket väl passa samman med detta bibelrum, och den är en god princip att följa för den kristne.

När det sedan gäller frågan, huruvida tiondet nödvändigt behöver lämnas till församlingen, finna vi icke heller någon föreskrift därom i N. T. Vi äro förvaltare under ansvar av Guds mångfaldiga goda, och detta innebär, att vi skola därmed främja Hans verk på det sätt, som är bäst förenligt med Ordets undervisning och de förefallande behoven. Att se sin broder lida nöd och tillsluta sitt hjärta (och börs) för honom, är Herren en styggelse, och illa handla vi, om vi ge offer till en verksamhet, där modernism och världslighet vunnit insteg eller där inkomsterna slukas av affärsföretag och funktionärernas löner. Det rätta är ju, att när församlingen rätt förvaltar medlemmarnas offer, där lägga både tionde och offergärd.

Kom ihåg Bibelskolan i

OFFER och FÖRBÖNER

Sänd din gåva till

Maranataförsamlingens exp., Surbrunnsgat. 60, Stockholm VA Postgiro 571620

ANMÄLAN

TILL BIBELSKOLAN I STOCKHOLM
DEN 17 OKT.—20 NOV. 1966.

(OBS! Alla anmälningar måste ske genom användandet av denna kupong. OBS!)

Namn

Bostad

Postadr.

Jag är född den 19.... och blev

frälst 19...., döpt i vatten den

19....

Önskar du deltaga hela tiden? JA NEJ
(Stryk det ej önskade.)

Jag önskar deltaga tiden den

.....

Önskar du logi genom bibelskolans försorg? JA NEJ. Önskar du äta i den gemensamma bespisningen? JA NEJ (Stryk det ej önskade.)

Räknar du med att kunna erlægga en avgift av kr. 50:— pr vecka för mat och logi? JA NEJ (Stryk det som ej gäller.)
Har du tidigare varit ute som ett Herrens vittne? JA NEJ.

När?

Var?

Har du tidigare deltagit i någon bibelskola? JA NEJ (Stryk.)

När?

Var?

Har du egen bil? JA NEJ (Stryk.)

Ifylles och insändes till Maranataförsamlingens exp., Surbrunnsgatan 60, STOCKHOLM VA, före den 1 okt. 1966.

JAG TACKAR GUD för Midnattsropet

Det är i sanning högtidsstunder, den 1 och 15 i varje månad när Midnattsropet kommer till brevlådan. Det är en hälsning från den himmelska världen, då den kommer med sitt andefyllda budskap, till frälsta, såväl som till ofrälsta. För min personliga

del, tackar och prisar jag Jesus, för att vi har fått en verkligt levande och andlig tidning, i denna tid.

Det finns ju mängder av skrifter och tidningar, men som till stor del är uppblandade med lögn, osanning och oandlighet, till förvillelse och förförelse för många. Därför är det ett stort tacksägelseämne, att vi har fått en verkligt andlig tidning, som har ett levande och frigörande budskap till alla människor. —

Hur dyrbart och frigörande är det inte att ta del av broder Imens artiklar "Med livet som insats", och broder Anders B. Anderssons aktuella budskap "Förbliver anden över Dig", och alla andra vittnesbörd, som den Helige ande manat fram genom olika bröder och systrar — vittnesbörd om vad Jesus, genom den

Helige ande verkar i hela vårt land och även utanför vårt lands gränser.

Det är ett underbart verk som sker. Det är väckelsetider. Och ännu större ting skall Jesus utföra, som svar på mångas böner. Ära var Jesus.

Meddelandet om bibelskolan i höst uppfodrar till målmedveten och uthållig bön för den, att Guds eld får falla och att Herrens vittnen får uppleva förnyad kraft och bli utrustade med andens gåvor till tjänsten i evangelium, att människor får uppleva frälsning och helbräddagörelse. Allt i enlighet med Guds Ord. Må Guds välsignelse vila över Midnattsropet och över Maranataväckelsens folk i fortsättningen, beder en ringa broder i Kristus.

Magnus Hillstad

EVANGELISATION Forts. fr. sid. 3

mang. När de befunnits lämpliga för sin uppgift blir de också i församlingen avskilda för den. —

När frågan om missionen skall tagas upp börjar det på samma sätt. Liksom äldstebröder måste också evangelister och missionärer födas fram — födas såsom gåvor åt församlingen på den lokala platsen — födas som svar på bön. —

Den omedelbara reaktionen av att man har kommit till tro och fått en levande vision, är att man vill nå människor med evangelium. Då upptäcker man att det behövs arbetare, som är utrustade med andliga gåvor och med andliga kvalifikationer, och så börjar man bedja. Då har det också byggts upp ett andligt brohuvud för evangelistens och missionärens arbete. — När församlingen behöver en föreståndare får man gå samma gamla beprövade väg och utbedja sig gudomlig visshet och räkna med att Herren skall förse. Rätt vad det är står där en man SOM HERREN HAR UTSETT och som Han vill använda på den platsen. —

Detta är den andliga utvecklingens gång. —

Det är alltså i Jerusalem, hemma på det lokala planet, arbetet måste börja. Man kan inte heller gå förbi någon av utvecklingsfaserna, ty rätt vad det är upptäcker man då att det är en brist någonstans och fastän man kanske hållit

på lång tid, måste man ändå gå tillbaka och få skadorna reparerade, annars kommer hela församlingslivet att lida ständig slagsida. —

Det är oerhört allvarligt att vara med och bygga upp ett Guds verk. Det är inte samma sak som att bygga upp ett annat företag. Det finns här andliga lagar, som man måste underordna sig. Gud börjar aldrig med takläggningen utan Han börjar med grunden. Han räknar heller aldrig med att börja med massan, utan han börjar med två och tre för att genom dessa nå massan. Vi vill gärna börja med massan. Här kommer ofta prestige och fåfängan in i bilden som en pådrivande faktor. Man hör ofta evangelister tala om masseevangelisation och det är väldiga summor och siffror de sysslar med, men själv står man kanske där och får undervisa tio. Men jag vet, att därest två eller tre är insatta i ett gudomligt och andligt skeende, så att de icke har sparkat i gång en egen verksamhet utan att den är född genom bön, då kommer också de gudomliga manifestationerna. Då kommer också tillväxten — de två och tre blir fem, tio eller femton, hundra, femhundra. Gud börjar i det anspråkslösa. Det ensamma kornet bäddas ner i jorden — det är den gudomliga principen. Och där växer upp, icke ett ensamt korn, utan många. Det bär frukt — sådan frukt som bliver bestående. (Forts.)

Evangelii Center

Fack 200 24 — BORLÄNGE 2 — Tel. 0243/105 95 Postgiro 125 99

HÖR ARNE IMSEN SJUNGA!

MREP 12. Maranata. Kort tal av Arne Imsen/Maranatasången. Sång av Maranatasångarna, Stockholm.

MREP 10. O, Jesus Du som fyller allt i alla/Vilken vän vi ha i Jesus. Sång av Arne Imsen.

MRM 28. Bibelskolans Strängmusik i Stockholm 1965 och Arne Imsen. Gyllne fält för vinden vaja/Gyllne morgon/Bortom gyllne sol Arne Imsen och sånggrupp/Jag vet. Solo Arne Imsen.

MRM 27. Solosång Arne Imsen: Låt mig dricka ur krukans/Jag tror på Gud/På en avlägsen höjd.

MREP 2. Jesaja 53/O, vilken kärlek/Tack Jesus kär. Sång av Donald Bergagård, Erik Gunnar Eriksson och Arne Imsen.

MREP 23. O, rena mitt hjärta/Jag vet att Gud vill ge dig bönesvar/Många år jag gick på syndens väg/Tack, Guds Lamm. Solosång Arne Imsen. Maranataförsamlingens strängmusik.

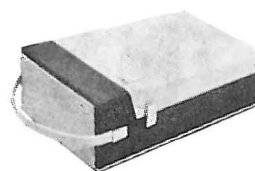
NU: noter till alla nya sånger i Särlaregn. 69 st. sånger och noter med passande ringpärm. Kompletterat kr. 34: 50.

På mångas begäran

tillhandahåller vi ett antal TRANSISTORGRAMMOFONER (batteridrivna). Kontantpris 295:—, avbetalningspris 325:— (25:— per månad). Här finns ännu en möjlighet att sprida budskapet om Jesus. Lätt att föra med sig i hemmen och arbetsplatserna o. s. v.

MREP 1. Jag önskar att få se Jesus först av allt/Maranata—Midnattsropet/Jesus förlöste min själ/Jesus är här. Sång av Arne Imsen och Donald Bergagård samt Maranatasångarna, Örebro.

Klipp här och sänd in kupongen i dag

BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed beställas att sändas mot postförskott:

..... st. skivor nr
(5 st. fraktfritt)

Namn:

Postadress:

Kupongen insändes till EVANGELII-CENTER, Fack 20024, Borlänge 2. Tel. 0243/105 95. Postgiro 125 99. Jag vill sprida MARANATA-budskapet vidare och beställer en skivserie. Jag betalar 25:— per månad tills full betalning erlagts. (När jag erhåller samtliga skivor löser jag dem med 25:—.)

Obs.! Ny tidning erhålles gratis vid beställning.

- st. Sångsamling à 34: 50 (67 st. sånger) med noter + passande ringpärm.
- Hela skivserien, 40 st, 400:— + oms. och porto, mot avbetalning 25:— per månad.
- st. Transistorgrammofon på ovanstående villkor.

Bostad (Box/Gata):

Telefon:

VÄCKELSE

Levande kristendom och politik representerar två till sitt väsen vitt skilda herrar och två helt oförenliga riken: Lammet och Vilddjuret — Guds rike och Staten. Nya testamentets bokstav och anda tecknar den världsliga staten såsom ett vilddjur, vilket i all sin sataniska makt framträder vid denna tidsålders avslutning. Detta vilddjur skall visserligen bära upp ett religiöst välde, men vem vill påstå att detta skulle vara Kristi församling. Nej, detta välde rädda namn ger oss Guds ord, och det är: — Den stora Skökan — det stora Babylon.

Strängt taget skulle det vara onödigt att säga mera i denna sak. Med detta mycket enkla betraktelsesätt, vilket stöder sig på Bibelns otvetydiga utsagor, borde ju problemet vara löst för kristna människor. Jesus har själv sagt:

"Ingen kan tjäna två herrar, ty antingen kommer han att hata den ene och älska den andre eller kommer han att hålla sig till den förre och förakta den senare. I kunnen icke tjäna både Gud och Mammon." Matt. 6: 24.

Alltså: Två herrar — två välden. Och dessa välden byggs upp efter diametralt motsatta principer, av vilka här kan nämnas några mycket markanta: Tro — Otro, Ljus — Mörker, Kärlek — Hat, Frid — Våld, Osjälviskhet — Egoism, Rättfärdighet — Orättfärdighet.

Under det gamla förbundets tid fanns bestämmelser, som för en ytlig betraktare kan förefalla egendomliga eller betydelselösa, men likväl är gudomliga förordningar värda att lägga märke till också i detta sammanhang.

"Du skall icke låta två slags djur av din boskap para sig med varandra; din åker skall du icke beså med två slags säd; en klädnad av två olika slags garn får icke komma på dig." 3 Mos. 19: 19.

"Du skall icke plöja med oxe och åsna tillsammans. Du skall icke kläda dig i tyg av olika garn, av ull och lin tillsammans." 5 Mos. 22: 10—11.

Varför dessa rigorösa bestämmelser?

Jo, tänker man efter så är de nog icke så egendomliga. Det vore väl i högsta grad onaturligt att låta olika slags boskap para sig med varandra — både för djurens egen skull och för avkomman. Lika onaturligt vore det att beså sin åker med två slags säd. En oxe och en åsna är inte heller alls lämpade att gå under samma ok. Deras naturer är så olika och därför står de också i Bibelns bildspråk som symboler för vitt skilda ting — det rena och det orena.

Lika onaturligt är det att para ihop kristendom och politik, Lammet och Vilddjuret.

En evangelii budbärare är en sättningsman, men han får inte ha två slag av utsäde i sin skäppa. Han skall så ut Guds rena oförfälskade utsäde, och det kommer att bli en slags skörd.

* * *

Nej, politik och kristendom har ingenting gemensamt. Politik är, även när den är som bäst, ändå bara människans egenmäktiga strävan att bygga lyckostaten och fridsriket — utan Kristus.

Ur ARNE IMSENS bok

"I världen men icke av världen".

eller POLITIK?